

Attila Tuygan: YEDİ DÜVELE KARŞI!

Posted on 16/01/2018

I. Dünya Savaşı'nın başlamasına neden olan emperyalist cephelerden biri, Osmanlı İmparatorluğu'nun içinde olduğu, Almanya, Avusturya-Macaristan, Bulgaristan'ın oluşturduğu İttifak devletleri; savaşın galipleriye, Avrupa'nın dört büyük emperyalisti Britanya, Fransa, İtalya ve Rusya'nın oluşturduğu İtilaf cephesidir. İtilaf, İttifak'ın lideri Almanya'nın, pek çok nedenin yanında, Ortadoğu'ya uzanan demiryolu hattı inşa etmek niyetiyle başlattığı savaşı galip bitiren ve muhtemelen Anadolu'da kalıcı olmak gibi bir niyeti olmayan İtilaf devletleri temsili olarak Osmanlı topraklarını işgal eder. İşgal kuvvetlerinin ana bölümü Britanya birlikleridir. Bu 'işgallere' de Anadolu'nun hiçbir yerinde direniş gösterilmemiştir. Nereden biliyoruz bunu? Örneğin Kazım Karabekir Paşa'nın şu konuşmasından: "İtilaf kuvvetlerinden korkmayınız. Daha geçen hafta Londra'dan memleketimize getirilmek istenilen alaylar işi anlayınca biz gitmeyiz diye silah çatılarını bırakıp savuştular.

İtilaf milletleri harbi umumiden o kadar yorgun çıktılar ki memleketimizde tek bir nefer bile öldürmeğe razı değillerdir. Karşımızda Rum ve Ermeni'den başka kimseyi görmeyeceğiz. İstanbul'da İtilaf kuvvetleri bostan korkuluğundan başka bir şey değildir. Bana inanınız". Nitekim 1917 Devrimi'nin ardından rejim değişikliği yaşanan Rusya'da Sovyet Kızılordu'nun aşağılara inip Britanya'nın Kafkaslardaki varlığını tehlikeye sokmasından tedirgin olan Dışişleri Bakanı Lord Curzon'un özel temsilcisi Rawlinson M. Kemal ile dirsek teması içine girmiştir. Anılarında Karabekir Paşa'yla karşılıklı kahve içip puro tüttürdükleri, hatta ondan borç para aldığına kadar detaylara yer veren Rawlinson, "yokluğunda bu bölgede gerçekleşen olayları paşa'nın kendisine, kendisinin de Avrupa ve Britanya'daki son gelişmeleri paşa'ya aktardığını" yazmaktadır. Lord Curzon'dan getirdiği mesaj da şöyle: "Britanya, Türkiye'nin varlığının korunmasına ve bağımsızlığının sağlanmasına kuvvetle

tarafındadır. Hükümetimiz diğer devletlerin Türkiye'yi taksim etmelerine izin vermeyecektir; Britanya kamuoyu Yunanların aleyhindedir; hükümetimiz Yunanları İzmir'den çıkaracağını; Ermenilerin Anadolu topraklarında bir hükümet kurmalarının mümkün olmadığını; Türkiye'nin varlığının korunmasına, bağımsızlığının teminine ve ekonomik gelişmesine çalışacağını taahhüt etmektedir.”

Gelelim Fransızlara. Fransızlar da, başta Kilikya olmak üzere, 'işgal' ettikleri bölgelerden çekilmiş; çekilirken de Türklere, Yunanlara karşı kullanacakları silahları vermişlerdir. Hatta bazı Fransız subayların kurtuluş savaşı ordusu saflarında savaştıkları dahi bilinir. Nitekim bütün bunları da Genelkurmay arşivlerinde bulunan, 24 Haziran 1922 tarihli M. Kemal'in imza ve mührünü taşıyan bir belgeden teyit ediyoruz: “27 Mayıs 1338'de (1922), General Mouzon, Fransız Hükümeti'nin emriyle, Fevzi ve İhsan Paşalarla birlikte cepheyi teftiş etmek için Ankara'ya geldi. 2 Haziran'da General'in isteğiyle bir askerî heyet oluşturuldu. Mouzon'un kanaati, mevcut 150,000 asker yetersiz olduğundan ordunun 180,000'e yükseltilmesi lazım geldiği şeklindeydi. Genelkurmay, Afyon, Sakarya, Yenigöl, Eskişehir ve Sultandağı hattıyla ilgili bir plan sundu. Hemen, Fransız tipi siperler kazılması için emirler verdik. Ayrıca, yine tavsiyesine göre, Sinop, İnebolu ve Samsun kıyıları, Rusya'dan gönderilen toplarla tahkim edilecek. Mouzon, beş hava aracıyla dört subayı emrime verdi. 700'lük bir süvari kuvveti kurulması için bir emir verdik. Bu arada Mouzon'un Millet Meclisi'nde yaptığı nutku iletiyorum”. Neymiş o nutuk: “Beyler, biz hep Türkiye'nin yanında olduk. Benim Ankara'ya gelişimin nedeni, öncelikle ordunuzu incelemek ve düşmanınızı vatanınızdan atmaya gücünüzün olup olmadığını değerlendirmektir ve ikincisi de, İttifakımızı güçlendirmek ve sultan hazretleri vahdettin Efendi ve gazi kemal paşa arasındaki sorunları çözmektir. Bugünden itibaren, Fransa ve Türkiye, düşmanlarımıza karşı güçlü bir kale olacaktır. Türkiye'nin düşmanları Fransa'nın düşmanlarından çok daha fazla. Ancak Anadolu'nun artık Britanya'nın menfaatine hitap etmediğini görmelisiniz.” Nitekim Britanya'nın çıkarları doğrultusunda yüz seksen derecelik dönüşü Churchill'in Hatırat'ında da yer alıyor: “Siyaset böyle bir şey işte: bir denge meselesi. Güçlü ulusların güvenilir olmasını beklememeliyiz. Bazı durumlarda nezaket ve merhametle hareket ediyor, bazı

durumlardaysa tarif edilemez biçimde kayıtsızlaşıyorlar.”

Sınır ihtilaflarına girmektense bağımsız, dost bir türk devletiyle komşu olmanın Sovyet çıkarlarına uygun olduğunu düşünen Lenin yönetimi ile Ocak 1922’de imzalanan Moskova antlaşması temelinde Sovyetlerin yardım ve desteği malum. Nitekim M. Kemal de bunu teslim ediyor zaten: “Türklerin fatihlere karşı elde ettikleri zafer, eğer Rusya’nın Türkiye’ye moral ve ekonomik yardım olarak verdiği destek olmasaydı, ziyadesiyle fedakârlık gerektirirdi. Ülkemiz bunu unutursa suç işlemiş olur.”

Arşiv belgelerine göre sadece Rusya’nın M. Kemal’e sağladığı ekonomik ve askerî yardım şöyle bir şey: 1,000,000 Rumen tüfeği; 1,000,000 Rus tüfeği; 1,000,000 Mannlicher tüfeği; 327 makineli tüfek; 16,000 tabanca; 5,000,000 mermi; 17,600 top mermisi; 1,000 bomba, 1,000 zaman ayarlı fünye; 1,000 şarj; 2,000 ateşleyici fitil; 4,000 elbombası ve 4,000 gecikmeli kapsül; 57,986,000 şarjör; 1,500 kılıç; 20,000 gaz maskesi; çok miktarda cephane; 8 sandık 12 kalibrelik top güllesi; 103 kasa barut; 288 dinamit çubuğu; 289 ağaç tel direği; 10,000,000 altın ruble.. Ayrıca Şubat 1918’de rejim değişikliği nedeniyle ülkeye geri çağrılan Rus birliklerinin arkada bıraktığı, ağzına kadar yiyecek ve silah dolu büyük ikmal depoları da M. Kemal’in emrine amadeydi.

İtalyanların da Yunanistan ile batı Küçük Asya’yla ilgili rekabetleri yüzünden belli bir aşamadan sonra M. Kemal’e destek verdiklerini; kendi bölgelerindeki silah depolarını açarak, Kuvayi Milliye’ye yardım ettikleri biliniyor. Sonuç itibariyle Yunan ordusunun kendi müttefikleri elleri bağlandığı dönemde Kemalistler, Yunanistan’ın müttefiklerinin maddî ve askerî desteğiyle örgütlenmiş; ordularını 50 hava aracı ve yabancı danışmanlarla takviye etmişti. Yine Britanya’nın icazetiyle Hindistan Müslümanlarından 125,000 sterlin bağış almıştı. Sonuç itibariyle M. Kemal, Bolşevik Rusya ve Ukrayna’nın, İtalya’nın, Fransa’nın, Britanya’nın maddî ve askerî desteğiyle sadece Yunanistan’a karşı savaş vermiş; İttihatçı çetelerin soykırımından geriye kalan Ermenilere ve Karadeniz ve Ege Rumlarına yönelik katliamlar örgütlemiştir. Ama bunun resmî Türk tarihindeki adı da ‘yedi düvele karşı verilmiş’ Kurtuluş Savaşı’dır.

Kaynak: The Genocide of The Black Sea Greeks, Prof. Konstantinos Fotiatis
Pontos Gerçeđi, Tamer ilingir